
Neurobiologiske mekanismer ved antidepressiv behandling

ARTIKKEL

BJORVATN B

AARRE TF

LUND A

Sammendrag

Alvorlig depresjon rammer opptil 20% av befolkningen minst én gang i løpet av livet, og er forbundet med nedsatt funksjonell kapasitet, nedsatt livskvalitet og økt dødelighet. Nyere forskning på virkningsmekanismene ved antidepressive behandlinger har kastet lys over viktige forhold som kan ha betydning i klinisk behandling av disse pasientene. Basalforskning, klinisk forskning og klinisk praksis er nær knyttet til hverandre på dette feltet. Denne artikkelen omhandler funn vedrørende serotonerge mekanismer for antidepressiver, og gir en mulig forklaring på hvorfor antidepressiver vanligvis ikke har klinisk effekt før etter 2-4 uker. Resultater fra basalforskning har understreket betydningen av en bestemt subtype av serotoninreseptorer, nemlig 5-HT_{1A}-autoreseptorene, som forklaring på den forsinkede kliniske effekten. Preliminære og ukontrollerte kliniske data er forenlige med en slik hypotese, idet de indikerer at en kombinasjon av et antidepressivum og en 5-HT_{1A}-autoreseptorblokker muligens kan gi en raskere antidepressiv effekt og også gi effekt hos behandlingsresistente pasienter.

Publisert: 10. november 1997. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.